

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Δ. ΘΟΥΓΓΡΑΣ.

ΑΡΙΘΜΟΣ 1.

ΤΟΜΟΣ Β'.

25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892.

Πρός τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας,

Εἰσέρχεται σύν Θεῷ ἀπὸ τοῦ μετὰ χεῖρας τεύχους ἢ τοῦ **Νεολόγου Έβδομαδιαίας Επιθεώρησίς** εἰς τὸ δευτέρον αὐτῆς ἔτος, καθ' ὅ, ώς ἐν τοῖς προτέροις τελευταῖοις τεύχεσιν ἥγειλαμεν, αὕτη, κατὰ τὰ φιλολογικὰ παραρτήματα τῶν ἐν Εὔρωπῃ κυριωτάτων ἐφημερίδων, ὃυθισθήσεται οὕτως, ὅτε νὰ ἔξυπηρετῶνται δι' αὐτῆς πᾶσαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας, ἀπὸ τοῦ ἐπιστήμονος μέχρι τοῦ ὄπωσδήποτε παιδείας ἀλγαμένου, ἐφ' ὧ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ θέλουσι περιστρέψθαι τὸ πλεῖστον περὶ ζητήματα τῆς ἡμέρας (*actualités*), ἀποβλέποντα ἔνθεν μὲν εἰς τὴν μετάδοσιν τῆς παρ' ἡμῖν, τῆς ἐν Ἀθήναις καὶ Τελλάδι ἐν γένει καὶ τῆς ἐν τῇ Εὐρώπῃ, Ἀμερικῇ καὶ ταῖς ἄλλαις κώδαις καθόλου πνευματικῇς καὶ πολιτικῇς κινήσεως, ἔνθεν δὲ εἰς τὴν παροχὴν ἑκάστη τάξει τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς ἀναγνωσμάτων τερπνῶν ἡμα τε καὶ ἐνδιαφορῶντων αὐτῇ. Ταῦτα δ' ἐδονται ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ ἔχης: **Ιστορικά** καὶ **Φιλολογικά** ἐκ πασῶν τῶν φιλολογιῶν. **Πολιτικά** ἐπὶ ζητημάτων τῆς ἡμέρας. **Ἀναλύσεις** πολιτικῶν καὶ ἄλλων νέων φυλλαδίων ἐκ τῶν ἀνὰ τὴν Εὐρώπην φυμιζομένων ἢ περὶ τῶν ἡμετέρων πραγματευομένων. **Χαρακτῆρες** καὶ **Βίοι** συγχρόνων πολιτικῶν ἀνδρῶν ἢ παρελθόντων αἰώνων. **Ἀναλύσεις** τῶν ἐκδιδομένων ἑκάστοτε ἔργων τῆς ἑλαφρᾶς λεγομένης φιλολογίας καὶ ιδιᾳ τῶν νέων μυθιστορημάτων. **Περιηγήσεις**, **Διηγήματα**. **Ἄρθροι φαντασίας** ποικίλα δλως. **Μονογραφίαι** τοπογραφικαὶ καὶ ἀρχαιολογικαὶ. **Καλλιτεχνικά**, πτοι ἀρθρα περὶ πάντων τῶν τῆς καλλιτεχνίας κλάδων, περὶ μουσείων, περὶ εἰκόνων (*tableaux*), ἀγαλμάτων καὶ ἐν γένει ἐκ τῆς ιστορίας τῆς γλυπτικῆς, τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τῆς ζωγραφικῆς, τῆς μουσικῆς, τοῦ θεάτρου

καὶ τῆς δραματικῆς ποιήσεως, ἀναλύσεις συγγραμμάτων περὶ τέχνης, ἀναλύσεις κριτικαὶ ἔργων τῆς κλασικῆς, νεοκλασικῆς καὶ νεωτέρας φωμαντικῆς δραματικῆς ποιήσεως. **Φιλολογικὴ ἐπιθεώρησις**, πτοι ἀναλύσεις κριτικαὶ ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων ἡμετέρων τε καὶ ξένων καὶ μάλιστα τῶν εἰς τὴν ἡμετέραν φιλολογίαν, ιστορίαν καὶ ἀρχαιολογίαν ἀναγομένων. **Φιλολογικὰ χρονικά**. **Ἐπιστημονικά**, πτοι εἰδικὰ περὶ τῶν ἀνακαλύψεων καὶ ἐφευρέσεων ἄρθρα. **Πρακτικά**, τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα, τῶν κυριωτάτων ἐπιστημονικῶν ἑταῖρειῶν, ἡμετέρων τε καὶ ξένων. **Πρακτικά** ἐν συντομίᾳ τῶν κατὰ καιροὺς συγκροτουμένων ἐπιστημονικῶν συνεδρίων, φιλολογικῶν, ἀνθρωπολογικῶν, ἀρχαιολογικῶν, ὑγιεινῆς κτλ.. **Περιγραφαὶ** τῶν κατὰ καιροὺς γιγνομένων γενικῶν ἢ μερικῶν ἐκθέσεων καὶ τῶν ἐν διαφόροις περιστάσεσιν ἐορτῶν, διον ἐκατονταετηρίδων, πεντηκονταετηρίδων ἵστορικων γεγονότων ἢ ἐπιφανῶν ἀνδρῶν. **Πληροφορίαι** περὶ τῆς καθόλου πνευματικῆς κινήσεως. **Δικαστικὰ χρονικά**, ἐκθέσεις διασήμων δικῶν. **Ἐπιστημονικὴ ἐπιθεώρησις**. **Παιδευτικὴ ἐπιθεώρησις**, τῆς παρ' ἡμῖν καὶ τῆς ἐν Εὐρώπῃ παιδεύσεως. **Θεατρικὴ ἐπιθεώρησις** περὶ τε τῶν ἡμετέρων καὶ ξένων θεάτρων καὶ περὶ τῶν διδασκομένων ἔργων καὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν. **Θεατρικὰ χρονικά**. **Πολιτικὴ ἐπιθεώρησις** μετὰ πολιτικῶν χρονικῶν. **Ἐκκλησιαστικὰ ἡμέτερα**. **Οἰκονομικὴ ἐπιθεώρησις**. Τὰ κράτιστα δὲ τῶν τῆς Εὐρώπης φύλλων ἐδονται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς συντάξεως τῆς τοῦ **Νεολόγου Έπιθεωρήσεως**, ἀνατιθεμένης εἰδικῷ ἀνδρὶ. Πλὴν τούτων ἢ τοῦ **Νεολόγου Έβδομαδιαίας Επιθεώρησίς** θὰ παρέχῃ τοῖς ἀναγνώσταις αὐτῆς ἑκάστοτε καὶ κάλλιστον **Μυθιστόρημα**.

Τοιοῦτο τὸ ἡμέτερον πρόγραμμα. Οἱ πάντες καθοδῶσιν ἐν αὐτῷ ὅτι ἢ τῆς τοῦ **Νεολόγου Έπι-**

**Θεωρήσεως Διεύθυνσις σκοπὸν αὐτῆς ἔθετο νὰ καταστήσῃ σὺν τῷ κερόφῳ δύπερ ἀπὸ ἔτους ἐνεκαίνιεν ἔργον ἑφάμιλλον τῶν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ τοιούτων, ν' ἀναπληρώθῃ δὲ σπουδαιοτάτην καὶ ὑπὸ πάντων ὄμοιογουμένην ἐλλειψήν, ἵνες ἔνεκα οἱ πνευματικῆς τροφῆς δεόμενοι καὶ οἱ τὴν ἐπιστῆμαν παρακολουθεῖν ἐπιθυμοῦντες εἰς ἔνα προσθεύγουσι φύλλα καὶ τοῦτο, μόνοι οἱ ξένας γινώσκοντες γλώσσας. Ἀλλὰ πρὸς τούτοις τὸ ὑμέτερον ἔργον συντελέσει καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν παρ' ὑμῖν τῆς πνευματικῆς κινήσεως, ἥτις ὡς ἐν κατόπτρῳ θὰ ἔξει-
κονιζηται ἐν τῇ Ἐβδομαδιαίᾳ Ἐπιθεωρήσει, τῶν ἀρθρῶν γραφούμενων ὑπὸ γνωστῶν παρ' ὑμῖν λογίων καὶ ἐπιστιμόνων, οἵτινες προφύσσων ἀνεδέξαντο τὴν σύνταξιν αὐτῶν καὶ διὰ τὰ ὄνόματα ἀναγραφήσονται ἐν ἐπομένῳ φύλλῳ.**

ΕΘΝΟΓΡΑΦΙΚΑ

Πός οἱ λαοὶ υπαρχοῦσι τὸν πολιτισμὸν
καὶ τὰς τέχνας αὐτῶν.

(Κατὰ μετάρρξιν ἐκ τῶν τοῦ Gustave Le Bon).

Ἐπειράθημεν ἀλλοτε νὰ καταδείξωμεν ὅτι αἱ ἀνώτεραι φύλαὶ καὶ ὁλοκληρίαι ἀδυνατοῦσι νὰ καταστήσωσι τὸν πολιτισμὸν αὐτῶν ἀποδεκτὸν ὑπὸ τῶν κατωτέρων ἢ καὶ νὰ ἐπιβάλωσιν αὐτὸν ταῖς τελευταῖς ταύταις. Λαβόντες ὑπὸ δύοις ἐν πρὸς ἐν τὰ δραστικῶτερα μέσα ἐνεργείας, ἀτινα οἱ Εὐρωπαῖοι διατιθέασιν—τὴν ἐκπαίδευσιν, τοὺς θεομούς καὶ τὰς θεοπόλ. δοξασίας—κατεδείξαμεν τὴν ἀπολύτως ἀνεπαρκεῖ τῶν ἐνεργητικῶν τούτων μέσων πρὸς μεταβολὴν τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως τῶν ὑποδεεστέρων λαῶν. Ἐπειράθημεν νὰ τεκμηριώσωμεν ὅτι πάντα τὰ στοιχεῖα πολιτισμοῦ τινος ἀνταποκρίνονται πρὸς τινας τρόπους τοῦ αἰσθάνεσθαι καὶ σκέπτεσθαι, τουτέστι πρὸς διανοτικόν τι σύστημα, ἀντιπρόσωπεύον τὸ παρελθόν ὁλοκλήρου φύλλης, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν πράξεων μακρᾶς σειρᾶς προγόνων, τὰ κληρονομικὰ ἐλαττίγια τῆς πολιτείας. Πρὸς μεταλλαγὴν τοῦ πολιτισμοῦ λαοῦ τινος, θὰ ὑπῆρχεν ἀνάγκη μεταλλαγῆς τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Οἱ αἰώνες μόνοι, οὐχὶ δὲ οἱ κατακτηταί, δύνανται νὰ συντελέσωσι τοιοῦτο τι ἔργον. Υπεδείξαμεν πρὸς τούτοις ὅτι λαός τις δύναται ν' ἀνυψώθῃ ἐν τῇ τοῦ πολιτισμοῦ κλίμακι μόνον διὰ σειρᾶς ἀλληλιαδόχων βαθμίδων, ἀναλόγων πρὸς ἐκείνας, δι' ὃν διῆλθον οἱ καταστροφεῖς τοῦ ἐλληνορρωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ. *Ἀν διὰ τῆς ἐκπαίδευσεως δοκιμάσῃ τις ν' ἀποστέρησῃ αὐτὸν τὰς βαθμίδας ταύτας, βαθέως μόνον παραλύει τὴν πολιτικὴν καὶ τὸ λογικὸν αὐτοῦ καὶ ἀγει αὐτὸν ἐπὶ τέλους εἰς θέσιν πολλῷ κατωτέραν ἐκείνης, εἰς ἥν ἐξ ιδίων εἶχε φύσει. Κατεδείξαμεν ἐπὶ τέλους ὅτι εἰς μόνον λαός, ὁ λαὸς τῶν Ἀράβων, εἶναι ίκανὸς πρὸς ἐκπο-

λιτισμὸν τῶν κατωτέρων λαῶν, διότι εἶναι ὁ μόνος κατέχων εἰσέτι ἀπλουστάτους θεομούς καὶ πεποιθήσεις. Οἱ συλλογισμός ήγινεν καὶ τὰ ἔγγραφα, ἵψ' ὁ ἑστηρίζετο ἀνήγοντο ἴδια εἰς τοὺς ὑποδεεστέρους λαούς, τοὺς εὐρισκομένους διὰ τοῦ ἀποικισμοῦ ἐσυνεπαφῇ μετὰ τῶν ἀκρων πεποικισμένων λαῶν. Σήμερον προτιθέμεθα νὰ γενικεύσωμεν τὸ ζῆτημα καὶ ν' ἀποδείξωμεν ὅτι αἱ ὑπέρτεραι φύλαὶ οὐδέποτε ἐπιγεάσθησαν ὑπὸ ξένου πολιτισμοῦ ταχύτερον τῶν ὑποδεεστέρων καὶ ὅτι, ἀν αἱ πρόταται ἀπεδέξανται κατὰ καιρούς δοξασίας, θεομούς, γλώσσας καὶ τέχνας διαφέρουσ τῶν τῶν προγόνων αὐτῶν, τοῦτο ἐπράξαν ἀφοῦ προπογούμενως βραδέως καὶ γιζικῆς μετεγγόνωσαν ταύτας κατὰ τρόπον διάτεται νὰ συμβιβάζωνται πρὸς τὴν διανοτικὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν.

Ἡ ιστορία φαίνεται καταπολεμούσα ἐν ἐκάστη δελτίῳ τὴν ἀνωτέρω πρότασιν. Συγκότατα παραπούνται λαοί, μεταβάλλοντες τὰ στοιχεῖα τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῶν, ἀποδεχόμενοι νέα θεομούματα, νέας γλώσσας, νέους θεομούς. Οἱ μὲν παραπούνται προαιωνίους πεποιθήσεις ἵνα προσέλθωσιν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ χριστιανισμοῦ, τοῦ βουδισμοῦ, τοῦ ισλαμισμοῦ· ἄλλοι μεταλλάσσουσι τὸν ιδίαν γλώσσαν, ἐνῶ ἄλλοι τέλος ειζηκῶς ἀλλοιοῦσι τοὺς θεομούς καὶ τὰς τέχνας αὐτῶν. Φαίνεται μάλιστα ὅτι εἰς κατακτητικής, ἢ ἀπόστολος ἀρκεῖ ἵνα λιαν εὐχερῶς παραγάγῃ παραπλανίας μεταμορφώσεις. ᩱ Η ιστορία ὅμως, ἀφιγουμένην ἡμῖν τὰς ἀποτύμους ταύτας ἀναστατώσεις, τελεῖ ἀπλῶς ἐν τῶν συνήθων αὐτῆς καθηκόντων: διημουργεῖ δηλ., καὶ διαδίδει πολυχρονίους πλάνας. Ἐκ τοῦ σύνεγγυς μελετῶντες πάσας τὰς δῆθεν ταύτας μεταβολάς, θ' ἀναγνωρίσωμεν πάραποτα ὅτι τὰ ὄνόματα μόνον τῶν πραγμάτων εὐχερῶς μεταβάλλονται, ἐνῶ αἱ ὅπισθεν τῶν λέξεων συγκρυπτόμεναι πραγματικότητες ἔξακολουθοῦσι ζῶσαι, μετ' ἀκραίου μόνον βραδυτῆτος μεταμορφώμεναι. Ἰνα ἀποδείξωμεν μὲν τοῦτο, καταδείξωμεν δὲ ταύτοχρόνων πῶς, ὅπισθεν τῆς μεταβάλλοντος ὄνομασίας, συντελεῖται ἡ βραδεῖα τῶν πραγμάτων ἀνάπτυξις, θὰ εἴχομεν ἀνάγκην νὰ μελετήσωμεν ἐν ἔκαστον στοιχεῖον ἐκάστου πολιτισμοῦ παρὰ διαφέροις λαοῖς. Τὸ βαρύ τοῦτο ἔργον πολλάκις ἀλλοτε πειραθέντες νὰ ἐπιτελέσωμεν, περιττὸν τὴν ἐνταῦθα ἐπανάληψιν ὑγρούμεθα. Παραλείποντες ὅμως τὰ πολυάριθμα στοιχεῖα τοῦ πολιτισμοῦ, ἐν τούτων μόνον σήμερον ἐνταῦθος ἀναπτύξωμεν: τὰς τέχνας.

Πρὸς ἡ ἀρχῶμεθα τῆς μελέτης τῆς ἀναπτύξεως ἦν αἱ τέχναι λαμβάνονταν, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον μεταδιδόμεναι, θὰ εἴπωμεν ἐν τούτοις βέβαια τινὰ περὶ τῶν μεταλλαγῶν, δις ὑψίστανται τὰς λαούς στοιχεῖα τοῦ πολιτισμοῦ, ἵνα καταδείξωμεν ὅτι οἱ ἐπὶ ἐνὸς μόνον τῶν στοιχείων τούτων ἐφαρμόζονται κάλλιστα ἐπὶ πάντων καὶ ὅτι, ἀν αἱ τέχναι λαοῦ τινος συμβιβάζωνται πρὸς τὴν διανοτικὴν κατάστασιν καὶ αἱ γλώσσαι, οἱ θεομοὶ αἱ πεποιθήσεις κλπ. συμβιβάζονται ἐπίσης καὶ καταγέπειαν ἀδύνατος ἀποδαίνει ἡ ἀπότομος μεταλλαγὴ καὶ ἡ ἀδιαθέρως ἀπὸ λαοῦ εἰς λαὸν μετάδοσις τούτων.

Μολονότι δὲ ἡ θεωρία αὕτη δύναται νὰ φαίνηται παράδοξος κυρίως ὡς πρὸς τὰς θεοποικευτικὰς πεπο-